

Arrest

nr. 29 587 van 2 juli 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 2 juli 2009 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 18 juni 2009 waarbij bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, aan de verzoekende partij ter kennis gegeven op 22 juni 2009.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 juli 2009 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 juli 2009 om 16 uur 00.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. MULLENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 18 juni 2009 beslist de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot

vrijheidsberoving te dien einde. Dit is de bestreden beslissing, die verzoeker ter kennis werd gegeven op 22 juni 2009. Verzoekers repatriëring is voorzien op 2 juli 2009 om 17 uur 15.

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de wet voorziet, en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn herleid, moet de verantwoording van verzoeker van de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing evident, dit wil zeggen klaarblijkelijk, dit is, op het eerste gezicht onbetwistbaar, zijn. Artikel 43, § 1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bepaalt dat indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen dient te bevatten. De verzoekende partij dient aldus de uiterst dringende noodzakelijkheid met concrete gegevens aan te tonen. Deze rechtvaardiging is tweeledig. Enerzijds moet worden aangetoond dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en, anderzijds, dat de verzoekende partij zelf de nodige diligentie aan de dag heeft gelegd bij het indienen van het verzoekschrift.

2.2. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing op 22 juni 2009 ter kennis werd gebracht aan verzoeker, datum waarop hij tevens van zijn vrijheid werd beroofd met het oog op een nakende repatriëring, en dat hij pas op donderdag 2 juli 2009 om 12 uur 25 een verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid heeft ingediend. Verzoeker is met het oog op deze repatriëring van zijn vrijheid beroofd zodat hij er redelijkerwijze kon van uitgaan dat zijn verwijdering uit het Rijk imminent was. Er is geen nuttige verantwoording voor het laten verstrijken van tien dagen, en dit tot minder dan vijf uur voor de voorziene repatriëring, alvorens een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te stellen, zodat geenszins kan worden aangenomen dat verzoeker diligent en alert heeft gereageerd.

2.3. Dienvolgens is niet voldaan aan een van de drie cumulatieve opgelegde voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in artikel 39/82, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 43, § 1 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juli tweeduizend en negen door:

dhr. J. BIEBAUT, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

J. BIEBAUT